

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. szeptember 30. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I. r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2011. február 4. napján kihirdetett KB.II.24/2010/11. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. február 4. napján kihirdetett KB.II.24/2010/11. számú ítéletével I., és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében. Ezért I.r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta, II.r. vádlottat pedig megrovásban részesítette. A vádlottakat külön-külön kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül mindkét vádlottal szemben anyagi jogszabálysértés miatt, büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint a vádlottakkal szemben alkalmazott intézkedések enyhe joghátrányt jelentenek, nem tükrözik kellő súllyal a hasonló cselekmények elszaporodottságát, valamint azt, hogy a vádlottak terhére rótt cselekmény károsan hat az állampolgároknak a rendőrségbe vetett bizalmára. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását és mindkét vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását.

A vádlottak és védőik az ítélet kihirdetését követően 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére. I.r. vádlott törvényes határidőn belül elsősorban felmentése, másodsorban pedig enyhítés érdekében, II.r. vádlott pedig irány nélkül fellebbezést jelentett be.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.41/2011. számú átiratában módosítással tartotta fenn az ügyészi fellebbezést. Álláspontja szerint az első fokú ítéletben mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, nincs törvényes ok annak módosítására. Egyetértett a cselekmények jogi minősítésével is, azonban a büntetési célok és elvek érvényesülését nem látta elérhetőnek a vádlottakkal

szemben alkalmazott intézkedésekkel. Álláspontja szerint a büntetési célokat a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés szolgálja, továbbá szükségesnek tartotta az I.r. vádlott tekintetében a rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés alkalmazását is. Mivel a bűnügyi költség nem különíthető el, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezze annak megfizetésére.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. A tényállást II.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással tartotta szükségesnek kiegészíteni. Mindkét vádlottal szemben megismételte a pénzbüntetés kiszabására tett indítványát.

A másodfokú nyilvános ülésen I.r. vádlott védője az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, kifejtve, hogy a büntetőeljárás önmagában is súlyos joghátrányt jelent védencével szemben.

II.r. vádlott védője fenntartotta a védenca által bejelentett fellebbezést. Elsődlegesen II.r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés d/ pontja alapján megalapozatlan, mivel helytelen következtetéseket tartalmaz. Ezt azzal indokolta, hogy a terheltek előlétele makulátlan, ugyanakkor tanúk vallomásaiban több ellentmondás is fellelhető. Álláspontja szerint kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a vádlottak tudtak volna arról, hogy egy másik gépkocsi is van a helyszínen, vitatta, hogy az erre vonatkozó információt a tanúk közölték volna velük.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a katona tanács az eljárási szabályokat betartotta, a tárgyalásán a releváns bizonyítékokat számba vette és a bizonyítékokkal összhangban mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. E tényállás a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a II.r. vádlott személyi körülményében bekövetkezett változásra figyelemmel kiegészítésre szorul, illetve olyan körülményeket is tartalmaz, amelyeket nem tett a katonai ügyész vád tárgyává.

II.r. vádlott a nyilvános ülésen bejelentette, hogy 2011. májusában nyugállományba került, jelenleg 114.000 Ft a nyugdíja. Bemutatta nyugdíjas igazolványát. Az ítélet tényállása pedig a 3. oldal 2. bekezdésében a vádon túlterjeszkedve a következőket rögzíti: „a vádlottak utasítást kaptak, hogy mindaddig maradjanak a helyszínen és azt biztosítsák, ameddig oda a bűnügyi technikus ki nem érkezik. Ennek ellenére a vádlottak 2009. augusztus 1-jén 06 órakor elhagyták a helyszínt és bevonultak a Rendőrsre.” A Budapesti Katonai Ügyészség 2010. március 8. napján kelt B.III.378/2010. számú határozatában e vonatkozásban a büntetőeljárást

megszüntette, mert a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható, hogy a vádlottak a kapott parancs ellenére elhagyták szolgálati helyüket.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az ítélet tényállását azzal egészíti ki, hogy: „II.r. vádlott 2011. májusában nyugállományba került, havi nyugdíja 114.000 Ft.” Az ítélet tényállásából pedig mellőzi a 2. bekezdésében szereplő azon két egymást követő mondatot, amelyek közül az első úgy kezdődik, hogy: „tanú 1. egyébként....”

Az előbb említett kiegészítéssel és módosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa elfogadta felülbírálata alapján.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményüket a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének. A vádlottak megszegték az ítélet tényállásában felhívott szolgálatukra vonatkozó rendelkezéseket. E szabályszegések az általuk ellátott szolgálat alaprendeltetését hiúsították meg, mivel nem tettek intézkedést a bűnjelként szereplő gépkocsi feltalálására, illetve a szükséges intézkedési kötelezettségüket elmulasztották.

A vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

A Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, ami alapján a másodfokú bíróság bizonyítást folytat le. A Be.352.§ (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékot, amelyekre bizonyítást vett fel. Az előzőekre is figyelemmel nincs lehetőség az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletének felülmérlegelésére, ezért nem foghatott helyt a II.r. vádlott védőjének indítványa, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak bűnösségüket tagadó vallomását fogadja el a tanúk vallomásával szemben, mivel az a bizonyítékok újraértékelésének feltételei az előbbieken meghatározott törvényhelyek alapján nem állnak fenn.

A másodfokú bíróság a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést sem találta alaposnak.

A II.r. vádlott tekintetében további enyhítő körülményként kell értékelni, hogy időközben nyugállományba került és mindkét vádlott vonatkozásában nyomatékos enyhítő körülményként jelentkezik az időmúlás, valamint az, hogy eddig kifogástalanul látták el a szolgálatukat. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az előzőekre is figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakkal szemben intézkedés alkalmazásával is elérhetőnek találta a büntetési célokat. Megfelelően differenciáltan állapította meg a jogkövetkezményeket, amikor a járőrvezető I.r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta, míg a járőrtársát megrovásban

részesítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem indokolt a jogkövetkezmények súlyosítása és a vádlottakkal szemben pénzbüntetés, illetve I.r. vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabása.

Szükségtelennek tartotta a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés módosítását is, mivel az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viselésére fele-fele arányban kötelezte a vádlottakat, ilyen formában azt megosztotta közöttük.

Az előzőek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. szeptember 30. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete I. és II.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. szeptember 30.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hiteléül:

**Tóth Mihályné
tisztviselő**